

Udržitelné investice – regulace

SFDR (Sustainable Finance Disclosure Regulation)

Pod touto zkratkou se skrývá nařízení EU*, které **jasně vymezuje, co se smí a nesmí komunikovat jako „udržitelná investice“**. Pro finanční instituce je to vodítko ke stanovení, do jaké míry mají jejich produkty environmentální nebo sociální charakteristiky, jak udržitelně investují a jaké mají udržitelné cíle.

Co specifikuje udržitelnost

Aby byla investice označená za „udržitelnou“, **musí směřovat do firem, které přispívají k environmentálním nebo sociálním cílům** („Environment“ nebo „Social“) a zároveň vždy dodržují **postupy řádné správy** („Governance“). Proto klasifikaci „udržitelných investic“ někdy najdete i pod jinou zkratkou – ESG.

Rozdělení firem podle míry udržitelnosti investice

- A** Nezahrnují udržitelnost ve své investiční strategii, byť se jí jejich tvůrci mohou zabývat (např. správce portfolia), ale nikoli do té míry, aby mohly být považovány za udržitelné jako u případu B a C
- B** Podporují sociální a/nebo environmentální („E“ nebo „S“) charakteristiky a mohou investovat do udržitelných investic, ale nemají je jako svůj hlavní cíl
- C** Vždy mají udržitelný investiční cíl

Kdo se musí řídit SFDR

Pravidlům tohoto nařízení podléhají **tvůrci produktů**, např. pojišťovna, která poskytuje pojistné produkty s investiční složkou, nebo investiční podnik, který nabízí správu portfolia. Dále to jsou tzv. **finanční poradci**, např. úvěrové instituce nebo investiční podniky poskytující investiční poradenství.

Jaké finanční produkty mohou být udržitelné

Nařízení SFDR se vztahuje na správu portfolia, alternativní investiční fondy; pojistné produkty s investiční složkou; penzijní produkty, penzijní plány, subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP neboli UCITS); nebo panevropský osobní penzijní produkt (PEPP).

Finanční instituce musí zveřejňovat, jak u svých produktů **posuzují rizika udržitelnosti** a jestli sledují **nepříznivé dopady na faktory udržitelnosti**.

*Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb („SFDR“)

PAIs (Principle Adverse Impacts)

Firmy mohou sledovat a především zveřejňovat **negativní dopady své produkce a služeb**. Detailně se rozlišuje, v jakých oblastech firmy tyto dopady posuzují.

Kategorie negativních dopadů

- ◆ Skleníkové plyny (např. emise skleníkových plynů, uhlíková stopa)
- ◆ Biodiverzita
- ◆ Voda (emise do vodních toků)
- ◆ Odpad (poměr nebezpečného odpadu)
- ◆ Sociální a zaměstnanecké záležitosti (např. rozdíl v odměňování žen a mužů, porušování obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv, pokynů OECD pro nadnárodní podniky)

+ další ukazatele, povinně reportovaných společnostmi je celkem 18

TAXONOMIE

Jde o nařízení EU**, které určuje, jak se musí změnit hospodářství EU, aby naplnilo Zelenou dohodu pro Evropu (Green Deal), včetně dosažení klimatické neutrality do roku 2050. Tento dokument **vytváří v rámci šesti základních cílů společnou terminologii a jasnou definici toho, co je „udržitelné“ a „zelené“ z pohledu životního prostředí.**

Konec „lakování nazeleno“

Taxonomie pomůže investorům rozklíčovat, do čeho investovat. Budou tak **mnohem lépe chráněni před „greenwashingem“**, tedy situací, kdy společnost sice tvrdí, že je ohleduplná k životnímu prostředí, ale ve skutečnosti nedělá nic významného v oblasti udržitelnosti. Nebo se za „zelený“ či „udržitelný“ vydává finanční produkt, který ve skutečnosti nesplňuje ani základní environmentální standardy.

Jasně stanovení pravidel pomůže i samotným firmám, aby byly šetrnější ke klimatu. **Sjednotí pojmenovávání produktů na trhu** a usnadní přesouvat investice do aktivit, které jsou opravdu udržitelné.

Ekologické a klimatické cíle

- ◆ Zmírňování změn klimatu (např. zalesňování, obnova mokřadů, výroba technologií pro obnovitelné zdroje energie)
- ◆ Adaptace na změny klimatu (např. výroba elektřiny pomocí solární fotovoltaické technologie nebo větrné energie, kompostování bioodpadu)
- ◆ Udržitelné využívání a ochrana vodních a mořských zdrojů
- ◆ Přejít na oběhové hospodářství (cirkulární ekonomika)
- ◆ Prevence a kontrola znečištění
- ◆ Ochrana a obnova biodiverzity a ekosystémů

Dá se říct, že Taxonomie je pro evropské firmy **hlavním klasifikačním nástrojem ekonomických činností**. Společnosti musí **přispívat alespoň k jednomu ze zmíněných cílů** v oblasti klimatu a životního prostředí. Zároveň nesmí výrazně poškozovat kterýkoliv z ostatních uvedených cílů a také musí dodržet konkrétně určené minimální záruky.

**Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 („Taxonomie“)